

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

N:o 12.

Den 18 Mars 1928.

56:e årg.

Den gamle lärarens farväl.

Han satt ibland barnen så from och så glad,

för plantorna späda så hjärtligt han bad:
»Var med dem, o Herre, på levnadens stig
och led dem i stormen och tag dem till dig,
när färden är slutad en gång.»

Och åren svunno, hans hjässa blev grå,
men leende sågs han bland barnfloeken gå:

den ständiga våren kring lärar'n sköt
knopp

och himmelens säde han strödde med
hopp

och väntade skördenes tid.

En afton, när solen i väster sjönk ned,
när vårvindar sjöngo och bäckarna med,
satt lärar'n så blek och hans stämma blev
matt:

men pannan var mild och hans öga var
glatt,

och leende tog han farväl.

»Nu dagen är slutad, jag kommer ej
mer.

en ängel med stjärnljusa vingar jag ser:

han vinkar mig sakta, han tager mig opp
till eviga vårar, till Herren, mitt hopp,
till smärtfria land i det blå.

I vårliga blommor, välkomna en gång
till lärar'n där uppe, till änglarnas sång.
Bland stormande böljor, bland tårar och
natt,

o, blicken till himlen, dit målet är satt!
Så ser jag er åter, I små.»

Med tårade kinder från barnen han gick.
Men morgonens sol såg hans slocknade
blick,

Han slumrade stilla, han sov där så gott
som skördar'n på äng, när från åkern
han fått

i ladan de gyllene ax.

Men barnen de stodo, där lärar'n blev
gömd

och viskade rörda: »Du bliver ej glömd.»
Med tårar de vattna den grönskande grav
och minnas bland stormar på levnadens
hav

att lärar'n dem väntar hos Gud.

LARS LUNELL.

En liten barnavärld.

Barnkrubban Emanuel i Östersund är känd och värderad i hela staden. Inte underligt heller, ty den har varit och är alljämt till stort gagn och mycken välsignelse för många hem och familjer i Jämtlands huvudstad.

Skulle denna bild nå barnkrubban, sända vi den och dess skyddslingar en hjärtlig hälsning med tillönskan om Guds rika välsignelse.

Den lilla syndaren.

Hon var verkligen en stygg liten syndare. Så stygg var hon, att vardagsrumsdörren hade stängts för henne och hon blivit förvisad till köket och Karin.

Detta var i och för sig icke så illa, ty köket var stort och varmt, mässingssakerna skeno så vackert. Köket var ett mycket intressant ställe — för dem som icke bodde i vardagsrummet.

Vardagsrummet betydde så mycket för den lilla syndaren, och detta "mycket" kunde innefattas i ordet "kärlek". Hennes lilla stol och lekboard, hennes bilderböcker och leksaker, allt talade om kärlek, och bäst av

allt, hennes far var där. Förvisningen till köket var ett straff av honom.

Under den första långa halvtimmen efter det den lilla syndaren fått sitt straff, satt hon snyftande på köksgolvet. Hon grät dock mer över det hon förlorat än över sin synd.

"Olydiga små flickor måste straffas", sade Karin slutligen och såg upp från sitt arbete.

"Alltid?" snyftade den lilla syndaren.

"Alltid", upprepade Karin. "De få därvid icke endast lida själva utan vålla även på samma gång andra smärta."

"Huru?" frågade hon.

"Jo, det är någon annan som blir ledsen däröver."

Det blev en stunds tystnad, så hördes en stämma från golvet: "Du menar far."

Karin nickade. "Andra också", sade hon. — "Jesus", och så lade den lilla syndaren sig ned på golvet och började gråta; men denna gång var det sorgens tårar.

"Jag är mycket ledsen över detta", snyftade hon.

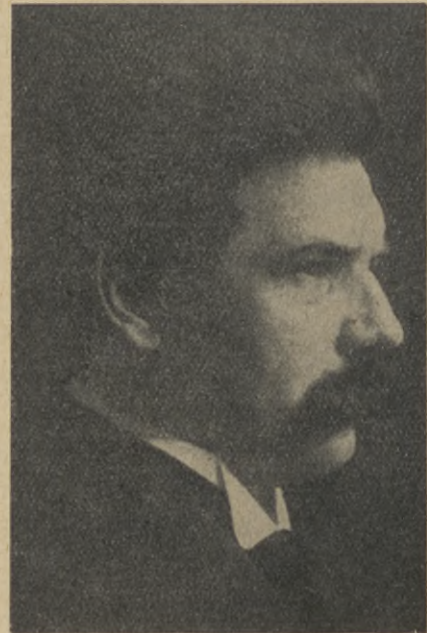
"Det vore bättre, om du gick in och sade det", sade Karin och nickade mot vardagsrummet.

"Det vill jag inte", sade den lilla syndaren.

"Då måste du inte vara mycket ledsen."

Den lilla syndaren började åter gråta.

"Jag är så rädd att far inte vill öppna dörren. Jag var så stygg."

Professor Albert Schweitzer.

"Å", sade Karin, "du vet bättre. Har han inte alltid förlåtit dig, när du varit verkligen bedrövad över dig själv?"

"Jag är verkligen bedrövad nu; men jag är rädd."

Intet svar.

"Jag skulle gärna vilja att far kom och bar mig in."

Inte heller nu något svar.

"Jag vill så gärna att far skall bedja mig komma."

"Det har han gjort en gång", sade Karin; "du vet att han har bett mig säga: 'Säg min lilla flicka att när hon verkligen är ledsen,

"Far", ropade den lilla syndaren genom springan, "far, jag är så ledsen, och — —"

"Kom in, kära barn", hördes en röst säga. "Jag är så glad — —", och så öppnades dörren helt, och den lilla syndaren blev mottagen med öppna armar.

*

Litet senare var hon borta. Både den ena och den andra blev tillfrågad, men ingen hade sett henne. Man sökte från vind till källare. Karin visste ingenting. Man ropade och ropade, och till sist svarade en svag stämma. Man följde efter rösten, och nere

Stockarna till det nya sjukhuset kolas.

kan hon komma och tala om det för mig, och jag skall då förlåta henne'."

"Är du säker på det?" frågade den lilla syndaren med ett hoppfullt leende.

"Alldeles säker."

"Jag ville gärna själv höra honom säga det."

"Det gör han icke. Du kan tro vad jag säger."

Den lilla syndaren suckade och grät litet. Så sade hon: "Jag vill gå in till min pappa."

Karin nickade och smålog belåtet.

Den lilla syndaren trippade över golvet till vardagsrumsdörren. Till hennes stora glädje stod den på glänt och var visst icke låst. Det är så mycket lättare att få tillträde genom en dörr, när den icke är alldeles stängd.

i den kalla, mörka gången framför kolkällaren stod den lilla.

"Vad gör du här?" frågade man. "Varför stannar du inte uppe i vardagsrummet?"

"Därför att jag var så stygg."

"Men du var ju ledsen däröver och fick förlåtelse."

En djup suck blev det enda svaret.

Hennes far förde henne ut i ljuset.

"Trodde du mig icke, då jag förlät dig?" frågade han ömt. Barnet endast grät. —

"Jag har varit så stygg, så att jag inte förstår hur du kan hålla av mig", sade hon. —

"Du förstår icke varför och hur jag älskar dig", sade fadern och bar henne på sin arm upp i vardagsrummet igen; "men du måste tro på min kärlek utan att förstå den. Nu är du ju inte stygg längre, och det skulle

göra mig mycket ledsen, om du gömde dig i den mörka källaren." En timme senare låg den lilla till sängs, lycklig och glad.

Det är tyvärr även många stora syndare, som handla lika dumt som denna lilla syndare.

Missionsbilder.

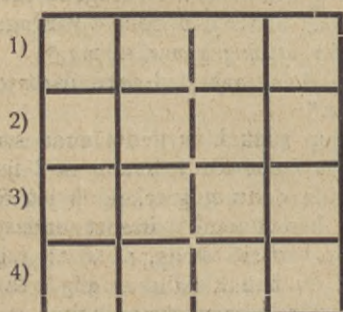
En av nutidens märkligaste missionärer är Albert Schweitzer, som sedan många år verkat i Afrika.

I västra Afrika, ett betydligt stycke norr om Kongofloden finnes en annan flod vid namn Ogowe. Om du tager fram en karta över Afrika och betraktar denna flods lopp, finner du, att den på ett ställe, som är beläget strax söder om ekvatorn, gör en tvär krök, den bildar ett knä nära nog. I denna trakt är den plats belägen, där professor Schweitzer har sin missionsstation. Denna heter Lambarene, och där han i årtal verkat såsom läkare och lärare och varit till oberäknelig välsignelse för tusentals infödingar.

Professor Schweitzer är en rikt begåvad man, som haft lysande möjligheter i sitt hemland. Men han offrade allt för Kristi skull och begav sig till de mörkaste Afrika såsom ett Kristi sändebud. Sålunda är han en av dem som vandra i Jesu fotspår genom denna värld.

Fyrkantsgåta.

A, A, A, H, P, P, S, S, S, S, T, T, U, U, Å, Å.

Bokstäverna här ovan insätts i figuren så,

att raderna beteckna: 1) Rengöringsmedel, 2) skånsk köping, fordom stad, 3) svag vind, 4) flicknamn.

Samma ord läses såväl vågrätt som lodrätt.

Litteraturgåta.

Tiden tänkt vill du av ej du rike det drömt hör vad till som i den evighetens ty skörd honom rätt du skönt undan vad härjas vad kan en bärgas är kärlek.

Orden här ovan skola omflyttas, så att de bilda ett utdrag ur en välkänd dikt.

Lösning

till omkastningsgåtor: 1) Gås—såg. 2) Ko—ok.

Lösning

till Kamgåta:

V	Ä	S	T	E	R	V	I	K
I		O		R		A		U
O		R		I		R		B
L		K		K		A		A

Söndagsskolan.

Texten för söndagen den 25 mars.

Återblick.

Matt. 28: 10—20.

Tänkespråk: Vad skola vi nu säga härom? Är Gud för oss, vem kan då vara emot oss? Rom. 8: 31.

Hemläsning enligt Svenska Bibelläsningförbundets textlista:

Måndag: 1 Mos. 12: 1—8.
 Tisdag: 5 Mos. 33: 1—5.
 Onsdag: Ps. 117: 1, 2.
 Torsdag: Gal. 3: 7—14.
 Fredag: Ef. 3: 1—11.
 Lördag: Rom. 15: 9—21.
 Söndag: Matt. 28: 10—20.

Svenska Tryckeriaktiebolaget, Stockholm 1928

